

че споредъ мой то довѣрие ще изпълнявашъ всичко честно и правосъдно. Казвамъ ти освѣтъ туй, че азъ отъ сега строго ще та слѣдвамъ, а ако би да са заслѣпишь отъ паритѣ, или ако би разни подаръци да та приведатъ въ съблазнение и несправедливостъ, то, увѣрявамъ та, непременно ще бждешь обѣсенъ.“

Съдията, задоволенъ, благодарилъ негово величество ; той нѣколко години отивалъ както трѣбва, съобразно съ желанието и волята на монарха, внимавалъ строго за справедливостта и правосъдието, съ една речъ изпълнявалъ длъжността си точно. Наконецъ обаче, той изново забравилъ дадената си дума и предприелъ нови злоупотребления ; започеналъ да приема подкупвания и да си позволява разни насилия и несправедливости. Дошло до ушитѣ на господаря ; съдията зели подъ стража, съдили го и изобличили го въ престѣпление. Петъръ заповѣдалъ да му кажатъ, че ако той не е устоялъ на думата си, монарха е длъженъ да устои. Съдията обѣсили.

### Удивителната память на Петра Великий.

Въ время на първото бунтувание въ Москва (1682 год.), когато Петъръ първий билъ йоще отрокъ, майка му Наталья Кирилловна, съпровождана отъ свита най-вѣрни нейни служители, бѣгала заедно съ него 60 верста далечъ отъ града, въ Троическия мѣнастиръ дѣто вѣрвала че ще намѣри безопасностъ. Но бунтовниците и тамъ ги намѣрили, и съ голѣма яростъ искали да убиятъ младия царъ. Тѣ всѣдѣ го търсили въ мѣнастира, но не го намѣрили ; частъ